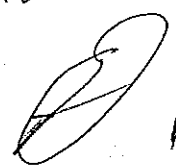

Διάταξη: 13-2-2013
Νομ. Δημοσίευση: 28-3-2013

Δικ: 13-12-2012

1408

(καθολ. διαδ. της «

Ε.»)

Κατά

«

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Η κρινόμενη έφεση της εναγομένης κατά της υπ' αριθμ. 1863/2012 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, έχει ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και είναι εμπρόθεσμη, εφόσον από τα έγγραφα της δικογραφίας δεν προκύπτει επίδοση της εκκαλουμένης (άρθ. 495 παρ. 1 και 2, 498, 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ. 1, 517 και 518 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ), ενώ κατατέθηκε, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 4, όπως προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 ν. 4055/2012, παράβολο 200 ευρώ (βλ. το υπ' αριθμ. 13184013/25.6.2012 διπλότυπο είσπραξης Δ.Ο.Υ. ΙΘ' Αθηνών) για το παραδεκτό της έφεσης. Πρέπει, επομένως, να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω κατά την ίδια διαδικασία ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθ. 533 παρ. 1 ΚΠολΔ).

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 223 και 295 παρ. 1 ΚΠολΔ προκύπτει ότι ο ενάγων μπορεί να περιορίσει το αίτημα της αγωγής και ότι ο περιορισμός αυτός συνιστά μερική παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής κατά το αίτημα που περιορίστηκε, το οποίο θεωρείται από την αρχή ότι δεν ασκήθηκε. Με την παραίτηση, όμως, δεν πρέπει να προκαλείται αοριστία ως προς το υπόλοιπο τμήμα της αγωγής, που εμποδίζει τη συγκεκριμενοποίηση της διαφοράς, η οποία έχει αχθεί σε δικαστική κρίση. Όταν το αγωγικό αίτημα συντίθεται από περισσότερα κονδύλια, ο περιορισμός του επιχειρείται παραδεκτά μόνον εφόσον διευκρινίζεται σε ποιά κονδύλια αφορά ή όταν περιορίζεται αναλόγως κατά ποσοστό του όλου αιτήματος και επέρχεται έτσι αντίστοιχη μείωση όλων των κονδυλίων (ΟΛΑΠ 30/2007 ΝοΒ 2007.2388, Α.Π. 629/2010, Α.Π. 1314/2009, Α.Π. 1871/2005 ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 58/2012 ΕΦΑΔ 2012.617, ΕφΑθ 3219/2008 Ελ.Δ/νη 2010.125).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την από 3.10.2008 αγωγή του, ο ήδη εφεσίβλητος αστικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΔΙΟΝΥΣΟΣ – ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΗΘΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» ζήτησε να καθορισθεί το ύψος της οφειλόμενης σ'αυτόν εύλογης αμοιβής για τα έτη 2004, 2005 και 2006, για συγγενικά δικαιώματα των ηθοποιών- μελών του από τη δημόσια παρουσίαση στο κοινό από την εταιρία με την επωνυμία καθολική διάδοχος της οποίας δια συγχωνεύσεως νόμιμα με απορρόφηση είναι η εναγομένη – εκκαλούσα εταιρία “

”, η οποία μετέδιδε μέσω τηλεοπτικών σταθμών, από τηλεοπτικούς δέκτες που είχε εγκαταστήσει στους κοινόχρηστους χώρους (σαλόνια, τραπεζαρίες, καφετέριες) και στις καμπίνες των πλοίων της, έργα αποτυπωμένα σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας με συμμετοχή σε αυτά των μελών του – ηθοποιών, κατά τη διάρκεια δρομολογίων των πλοίων της εναγομένης στις γραμμές Αιγαίου και Αδριατικής, αμοιβή οφειλόμενη σύμφωνα με το δημοσιευθέν κατά το νόμο από τον ενάγοντα αμοιβολόγιο, όπως ειδικότερα αναλύεται στην αγωγή. Ζήτησε, επίσης, να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλει νομιμοτόκως για την αιτία αυτή 38.534 ευρώ για το έτος 2004, 69.562 ευρώ για το έτος 2005 και 114.777 ευρώ για το έτος 2006 και συνολικά 222.873 ευρώ, καθώς επίσης να υποχρεωθεί η εναγομένη να του προσκομίσει καταλόγους με τα έργα των μελών του που χρησιμοποίησε την επίδικη περίοδο. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλουμένη οριστική απόφαση, δέχθηκε εν μέρει την αγωγή ως βάσιμη και κατ'ουσίαν. Όρισε την ενιαία οριστική αμοιβή που οφείλεται στον ενάγοντα για λογαριασμό των δικαιούχων μελών του, ηθοποιών, για την εκμετάλλευση από την εναγομένη των έργων τους, σε 7.403,55 ευρώ για το έτος 2004, σε 16.332,22 ευρώ για το έτος 2005 και σε 20.314,49 ευρώ για το έτος 2006 και συνολικά σε 44.050,26 ευρώ, από το ποσό δε αυτό υποχρέωσε την εναγομένη να καταβάλει νομιμοτόκως στον ενάγοντα 10.000 ευρώ και αναγνώρισε ότι η εναγομένη οφείλει να του καταβάλει νομιμοτόκως 34.050,26 ευρώ, μετά από γενόμενο από τον ενάγοντα κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και με σχετική αναφορά στις προτάσεις του περιορισμό του αιτούμενου καταψηφιστικού ποσού σε εν μέρει αναγνωριστικό. Ειδικότερα, ο ενάγων, κατά τη συζήτηση της αγωγής στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, με δήλωση της πληρεξουσίας

δικηγόρου του, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά, καθώς και με σχετική αναφορά στις κατατεθείσες στο ίδιο Δικαστήριο προτάσεις του, περιόρισε μερικώς το αρχικώς καταψηφιστικό αίτημα του σε εν μέρει καταψηφιστικό για το ποσό των 10.000 ευρώ και σε αναγνωριστικό κατά τα λοιπά, δηλαδή για ποσό 212.873 ευρώ. Όμως, ο ενάγων Οργανισμός δεν προσδιόρισε στις προτάσεις του, ούτε και με σχετική δήλωση στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, κατά την προφορική συζήτηση της ένδικης αγωγής, με καταχώρηση στα ταυτάριθμα με την πρωτόδικη απόφαση πρακτικά, ποια ειδικότερα κεφάλαια ή κονδύλια της αγωγής αφορά ο περιορισμός αυτός, από το αρχικό καταψηφιστικό αίτημα σε εν μέρει καταψηφιστικό και σε εν μέρει αναγνωριστικό ούτε γίνεται αναφορά ή συνάγεται από τη σχετική δήλωση ή τις προτάσεις ότι περιορίζονται τα επιμέρους κονδύλια κατά ποσοστό ανάλογο του όλου αιτήματος. Κατά συνέπεια, το αίτημα της αγωγής, καθορισμού του ύψους της οφειλόμενης από την εναγομένη εύλογης αμοιβής για τα τρία ως άνω έτη και υποχρέωσης της εναγομένης να καταβάλει τα αιτούμενα ποσά, αίτημα που είναι στο σύνολο του καταψηφιστικό (πρβλ. ΕφΑθ 915/2012 ΝΟΜΟΣ), είναι, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην αρχή της παρούσας, άοριστο στο σύνολο του, αφού δεν είναι δυνατό να διαγνωσθεί, σε περίπτωση που θα κριθούν νόμω η ουσία βάσιμες κάποιες από τις αξιώσεις αυτές, αν πρόκειται για αξιώσεις των οποίων ζητήθηκε η αναγνώριση ή η καταψήφιση και ιδίως να αποφασιστεί ποιες από τις γενόμενες δεκτές υπόλοιπες αξιώσεις πρέπει να αναγνωριστούν και ποιες να επιδικαστούν στον ενάγοντα και ήδη εφεσίβλητο. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλουμένη απόφαση, κρίνοντας ορισμένο το αγωγικό αίτημα μετά τον περιορισμό αυτό και επιδικάζοντας τα προαναφερόμενα ποσά κατά τις άνω διακρίσεις, έσφαλε, όπως ^{ως ή προσέταλν ορ κριση} όπως βάσιμα των νόμων ισχυρίζεται η εκκαλούσα με τον πρώτο λόγο της κρινόμενης έφεσης της.

Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτή η έφεση της εναγομένης και να εξαφανισθεί η εκκαλούμενη απόφαση κατά το μέρος κατά το οποίο έγινε δεκτή η αγωγή. Αφού δε κρατηθεί η υπόθεση από το παρόν Δικαστήριο (άρθ. 535 παρ.1 ΚΠολΔ), να απορριφθεί η αγωγή λόγω της άνω αοριστίας. Το υποβληθέν από την εκκαλούσα με την έφεση της αίτημα απόδοσης σ'αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 730 παρ.2 ΚΠολΔ, του ποσού των 9800 ευρώ, που κατέβαλε η αιτούσα σε συμμόρφωση προς την υπ'αριθμ. 5867/2007 απόφαση

του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία επιδικάστηκε προσωρινά εις βάρος της το ποσό αυτό στον ενάγοντα για την ίδια αιτία κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, εφόσον προϋπόθεση εφαρμογής της διάταξης αυτής, αλλά και εκείνης του άρθρου 914 ΚΠολΔ, είναι η κατ'ουσίαν κρίση της υπόθεσης, ενώ στην προκειμένη περίπτωση η αγωγή απορρίπτεται λόγω αοριστίας (Πρωτ. Εφαθ. 3379/1991 ΔΙΚΗ 23.270). Πρέπει, επίσης, να διαταχθεί η επιστροφή στην εκκαλούσα, λόγω της νίκης της, του καταβληθέντος παραβόλου των 200 ευρώ (άρθ. 495παρ.4 ΚΠολΔ) και να υποχρεωθεί ο ενάγων να καταβάλει στην εναγομένη λόγω της ήττας του μέρος της δικαστικής δαπάνης της τελευταίας και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας κατόπιν σχετικού αιτήματος (άρθ. 179, 183, 189 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 63B ν.2121/1993), να συμψηφισθεί δε αυτή κατά τα λοιπά λόγω της ιδιαίτερης δυσχέρειας ερμηνείας των εφαρμοστέων διατάξεων, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ'αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται τυπικά και κατ'ουσίαν την από 25.6.2012 (αρ. κατ. 4519/2012) έφεση.

Εξαφανίζει την υπ'αριθμ. 1863/2012 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά το μέρος κατά το οποίο έγινε δεκτή η αγωγή.

Διατάσσει την επιστροφή στην εκκαλούσα του καταβληθέντος παραβόλου των 200 ευρώ με το υπ'αριθμ. 13184013/25.6.2012 διπλότυπο είσπραξης Δ.Ο.Υ. ΙΘ'Αθηνών.

Κρατεί και δικάζει την από 3.10.2008 αγωγή, κατά το μέρος που εξαφανίστηκε η αγωγή.
Απορρίπτει αυτή.

Επιβάλλει εις βάρος του ενάγοντος μέρος της δικαστικής δαπάνης της εναγομένης και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας, την οποία ορίζει σε επτακόσια (700) ευρώ.

Κρίθηκε.....

Η Εισηγήτρια

